

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Α. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΑΥΤΟΥ.

Τό Σάββατον, 6ην / 19ην Δεκεμβρίου 2015, έωρτάσθη ή έορτή τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν αὐτοῦ, τήν κειμένην ἔναντι τοῦ Πατριαρχείου εἰς μικράν ἀπόστασιν βορειοδυτικῶς.

Εἰς ταύτην τήν ἀρχαίαν Μονήν προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας καί τῆς θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς έορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης, ὁ ὁποῖος καί ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον περί τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὡς «κανόνος πίστεως καί εἰκόνας πραότητος, ὡς ἐγκρατείας διδασκάλου, ὡς κατακτήσαντος τῇ ταπεινώσει τά ὑψηλά καί τῇ πτωχείᾳ τά πλούσια καί πρεσβευτοῦ τῷ Χριστῷ ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν» πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα, τῶν ψαλλουσῶν μοναζουσῶν τοῦ Πατριαρχείου, τῶν Ἑλληνοφώνων καί Ἀραβοφώνων πιστῶν, τῶν μοναζουσῶν καί τῶν προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καί Ρουμανίας.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ καθηγούμενος καί ἀνακαινιστής τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀριστόβουλος ἐδεξιώθη τήν Ἀρχιερατικήν συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ καθηγούμενος διένειμε εἰκόνας εὐλογίας καί ἔλαιον εὐλογίας εἰς τούς έορταστάς καί ἐδεξιώθη τό ἐκκλησίασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Β. ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΟΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ.

Ἡ έορτή τοῦ ἁγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ έωρτάσθη τό Σάββατον 6^ν/ 19^ν Δεκεμβρίου 2015, εἰς τόν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱερόν Ναόν, ὁ ὁποῖος ἀποκαλεῖται «θεόκτιστος», ἐπειδή τό μεγαλύτερον μέρος αὐτοῦ εἶναι ἐντός φυσικοῦ σπηλαίου καί ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πρῶτος ναός τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα, ὅτε ὁ ὁσιος Σάββας ἦλθεν εἰς τήν ὄχθην ταύτην τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων καί ἐποίησεν ἑναρξιν τῆς μοναχικῆς αὐτοῦ ζωῆς ἐν αὐτῇ.

Εἰς τόν ἱερόν αὐτοῦ Ναόν κατά τήν ὡς ἄνω ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Νικολάου προεξῆξεν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας καί τῆς θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς έορτῆς ὁ Ἀρχιερεύς τῆς σειρᾶς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζάμπιας Ἰωακείμ, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ποιμένων ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων, τοῦ διακόνου π. Μάρκου, ψαλλόντων τῶν μοναχῶν τῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Σάββα καί μετέχοντος εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν καί πιστῶν Ἀραβοφώνων ἐκ τῶν κωμῶν Βηθλεέμ, Χωρίου τῶν Ποιμένων καί Μπετζάλλας.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε τό Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων εἰς τό προαύλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπερ καί ἀποτελεῖ τήν στέγην τοῦ κοιμητηρίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Σάββα. Τό μνημόσυνον τοῦτο ἠκολούθησεν ή εἴσοδος εἰς τό Καθολικόν τῆς Μονῆς, ἐν ᾧ οἱ ψάλλται ἔψαλλον τό «τίς θεός Μέγας ὡς ὁ θεός ἡμῶν».

Ἐκ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἱερεῖς καί ἐκκλησίασμα παρεκάθισαν εἰς τόν Νάρθηκα καί ἔλαβον τό κόλλυβον, τῇ προσκλήσει τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Λαύρας ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐδοκίμου, ἀκολουθῶς δέ ἡ Ἀρχιερατική συνοδεία καί τό ἐκκλησίασμα παρεκάθισαν εἰς τήν μοναστηριακὴν τράπεζαν καί ἠυφράνθησαν ἐκ τῆς ὑλικῆς τροφῆς ὡς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ εἰς τόν κόπον τῆς προηγηθείσης ἀγρυπνίας.

Μετά τήν τράπεζαν, ἡ Ἀρχιερατική Συνοδεία ἀνεχώρησε διερχομένη διά προσκύνησιν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, γενομένη δεκτὴ ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱεροθέου, ἐκεῖθεν δέ δοξάζουσα τόν Θεόν ἔφθασεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Γ' ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΠΕΤΖΑΛΛΑΝ.

Τό Σάββατον, 6^{ον}/ 19^{ον} Δεκεμβρίου 2015, ἑωρτάσθη ἡ ἑορτὴ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ εἰς τόν ἱερόν αὐτοῦ Ναόν εἰς τήν κώμην τῆς Μπετζάλλας, πόλεως γειτνιαζούσης τῇ Βηθλεέμ.

Ἡ πόλις τῆς Μπετζάλλας εἶναι μία ἐκ τῶν μεγάλων τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους, ἔχουσα περί τούς δέκα χιλιάδας Χριστιανούς, μέ πολιοῦχον αὐτῆς τόν ἅγιον Νικόλαον καί ἕτερον Ναόν πρός τιμὴν τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦτον προεξῆρξε τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Λύδδης, κ. Δημητρίου τοῦ ἡγουμένου τῆς Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτου π. Ναρκίσσου, τῶν ἱερέων π. Παύλου Δορέτ, π. Ἰωσήφ Χόνταλη, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ διακόνου π. Μάρκου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος ταύτης εἰς βυζαντινόν ὕφος ἀραβιστί καί μετέχοντος ἐν προσευχῇ καί ψαλμῳδίᾳ τοῦ ἀθρόου Ὀρθοδόξου ἐκκλησιάσματος.

Πρός τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί, ἔχοντα οὕτως:

«Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἰρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ, καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Σκιρτήσωμεν ἐόρτια καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι ἐπὶ τῇ σήμερον τελουμένη μνήμῃ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Θεοφόρου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ Ναῷ καὶ τῇ ὑπὸ τήν προστασίαν αὐτοῦ τελοῦσῃ βιβλικῇ ὑμῶν πόλει Μπετζάλλα, τήν ὁποίαν καὶ ἠύλόγησεν ὁ ἅγιος Πατήρ ἡμῶν κατὰ τήν προσκυνηματικὴν αὐτοῦ μετάβασιν εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Βηθλεέμ.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μυρέων Νικόλαος κατέστη ὁ Ἅγιος καὶ προστάτης

πάσης τῆς οἰκουμένης. Τοῦτο δέ ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι οὗτος κατενόησεν «τὴν θεϊαν καὶ ἄκτιστον δόξαν», ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδός αὐτοῦ: «Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, περιερχόμενος, τὴν φοβεράν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἄγιε ἀγίων, ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερῶτατε».

Καὶ ποῖα εἶναι ἀγαπητοί μου ἀφ' ἑνός μὲν ἡ φοβερά ἐκείνη δόξα, ἣν κατενόησεν ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ οὐράνια λόγια τῶν ἀειζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἅτινα ἀναγγέλλει ἡμῖν; Ἡ μὲν δόξα εἶναι τό ἄρρητον μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ ἡ ἀποκορύφωσις Αὐτοῦ ἐν τῇ Μεταμορφώσει Αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: «καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς». Τὰ οὐράνια δὲ λόγια τῶν ἀειζῶν θεωριῶν εἶναι ἡ ἐκ τῆς φωτεινῆς νεφέλης ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ φωνὴ λέγουσα: «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε·» (Ματθ. 17, 5).

Τοῦ Κυριακοῦ λόγου, δηλαδή τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ γενόμενος μαθητὴς καὶ ἐν ταύτῃ μιμητὴς Αὐτοῦ, ὁ Πατὴρ ἡμῶν Νικόλαος ἀνεδείχθη ὄντως κανὼν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, θερμότατος προστάτης καὶ τῶν ἀσθενούντων ἱατρός πανάριστος. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἀπεδέχθη ἐνθέρμως τὰς ἐντολὰς τοῦ Νόμου, τὰς ὁποίας ὑπέδειξεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Φαρισαῖον τινὰ νομικόν εἰπὼν αὐτῷ: «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ: Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν», (Ματθ. 22, 35-39).

Ἡ ἐντολή δὲ αὕτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη, διότι ὁ Θεός Πατὴρ κινούμενος ὑπὸ τῆς ἀπείρου Αὐτοῦ ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας ἐγένετο ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, «Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τό εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ».

Ὁ ἅγιος ἡμῶν Πατὴρ Νικόλαος ἀκολουθῶν εἰς τὰ ἔχνη τῶν ἀγίων μαθητῶν καὶ ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ ἀνυψώθη εἰς πρότυπον Ἱεράρχου καὶ γνησίου ποιμενάρχου τῆς Οἰκουμενικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο καὶ ἐδοξάσθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ἁγιασθεὶς ὡς μέγας μύστης τῆς Χάριτος αὐτοῦ. Τοῦτο ἐξάλλου διατυπώνει καὶ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, Νικόλαε σοφὲ καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος, ὃν ἰκέτευε πάσης ἀνάγκης ρυσθῆναι, τούς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον».

Πράγματι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, σήμερον ἡμεῖς τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν τὴν ἱεράν μνήμην τοῦ διακεκριμένου καὶ ἐκλεκτοῦ Πατρός τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πατρός ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ. Λέγομεν δὲ τοῦτο διότι «εἰσελθὼν εἰς τὴν χαράν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ», ὁ Πατὴρ ἡμῶν Νικόλαος ἀκαταπαύστως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων:

«Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὁμόζηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἱατρόν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ρύστην. Οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ πένητες τὸν θησαυρόν, οἱ ἐν θλίψεσιν τὴν παραμυθίαν, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ

πάντες τόν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπωμεν. Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστῶσης ἀνάγκης καί σῶσον τήν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου». Ἀξίωσον δέ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἵνα ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ ἐορτάσωμεν τήν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν θείαν Γέννησιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διερχόμεθα ἀγαπητοί μου τό στάδιον τῆς νηστείας, δηλονότι τό στάδιον τῆς προετοιμασίας ἡμῶν διὰ τήν ὑποδοχὴν τοῦ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντος καί ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς γείτονος ἡμῶν πόλεως τῆς Βηθλεέμ γεννηθέντος ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, προσπέσωμεν καί θερμῶς παρακαλέσωμεν τόν ἅγιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον, ἵνα ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν λάμψη ἐπὶ πάντας τοὺς οἰκοῦντας τήν ἁγίαν Γῆν τῆς Παλαιστίνης καί χαρίσῃται τήν ἐπὶ γῆς εἰρήνην αὐτοῦ.

Μετά δέ τοῦ μελωδοῦ εἶπωμεν: «Βηθλεέμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη, τό σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν ἡ σκιά παρέδραμε. Καί Θεός ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τό καθ' ἡμᾶς καί θεώσας τό πρόσλημμα. Διό ὁ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σύν τῇ Εὐᾷ κράζοντες. Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τό γένος ἡμῶν», ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα.

Μετά τήν θείαν Κοινωνίαν καί τήν Ἀπόλυσιν ἠκολούθησε λιτανεία εἰς τό προαύλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί τό σπήλαιον τοῦ ἁγίου Νικολάου καί πέριξ τοῦ ναοῦ ἐν χαρμωσύνῃ συμμετοχῇ πολλοῦ λαοῦ τῆς Μπετζάλλας.

Μετά τήν λιτανείαν ὁ Μακαριώτατος διένειμε εἰκόνας εὐλογίας εἰς τό ἐκκλησίασμα. Ἠκολούθησε δεξιῶσις εἰς τό ἡγουμενεῖον, τήν μεσημβρίαν δέ τράπεζα εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ναρκίσου καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/6-d-Jttio2s>

<http://youtu.be/E6HEUJykg-U>